

РЕШЕНИЕ

№ 5957

гр. София, 20.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6953** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна на „СКАЙ ЛАЙН КЪМПАНИ“ ООД, [населено място], чрез процесуален представител адв. К. против Решение № 2579 от 31.05.2024 г. по НАХД № 17775 / 23 г. на СРС, 97 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 29/20.11.2023 г. на Председателя на КРС, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева. за осъществен състав на административно нарушение по чл. чл. 261, ал. 1, изр. 1, във вр. чл. 335 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС), във вр. чл. 336 от ЗЕС.

В касационната жалба се твърди, че Решението е неправилно поради явна необоснованост. Сочи се, че АУАН и НП не отговарят на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, като не съдържат фактически обстоятелства, при които е извършено нарушението, което препятства правото на защита на наказаното лице. Запис на телефонния разговор не е слушан от СРС или от АНО, въпреки възражението срещу АУАН, като се излага, че свидетелите са заинтересовани лица, единият от които е подателят на сигнала. Той е бил поканен за безплатен очен преглед според СРС, което се доказва само от твърденията на самия подател на сигнала. Жалбоподателят моли за отмяната на решението на СРС и отмяна на НП, претендират се разноски за двете инстанции.

В съдебно заседание адв. Д. поддържа жалбата, представя писмена защита, претендира разноски.

Ответникът Председател на КРС се представлява от юриконсулт В., която оспорва жалбата, като неоснователна и моли за отхвърлянето ѝ поради правилност на обжалваното решение. Претендира юриконсулско възнаграждение, оспорва като прекомерен адвокатския хонорар. Сочи, че не е налице маловажност по чл.28 от ЗАНН, не са налице смекчаващи обстоятелства, а нарушението е доказано. В писмен отговор се допълва, че: НП е законосъобразно, като то и АУАН съдържат задължителните реквизити; дадена е правилна правна квалификация; посочени са фактите и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; спазени са сроковете по чл.34 от ЗАНН; не е нарушено правото на защита на лицето; не е спорно наличието на осъществен разговор- доказва се и от извлечение от мобилния оператор; правилно са кредитирани показанията на свидетеля; няма доказателства свидетелят да е давал съгласие за повикване до него- с цел директен маркетинг и реклама; няма основание за прилагане на чл. 28 от ЗАНН;

Прокурорът моли за потвърждаване на Решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна процесуална легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и материалната законосъобразност на въззивното решение Касационният състав следи и служебно /и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от СРС процесуални нарушения и за явна несправедливост на наложеното наказание, само ако има такива възражения, каквито в случая се твърдят.

Касационния състав намира Решението на СРС за валидно и допустимо, както и за процесуално и материално законосъобразно, по следните съображения:

СРС се е произнесъл при правилно установена фактическа обстановка, която се подкрепя от доказателствата по делото, включително събирани служебно - разпит на подателя на сигнала, свидетеля Р. М.. Безспорно е установено, че на посочената дата и час от телефонен номер на наказаното лице е осъществено телефонно повикване до номера на подателя на сигнала, свидетеля Р. М., като и двата номера са на един и същ мобилен оператор – „А1 България“ ЕАД. Безспорно е установено от доказателствата е също, че сигналподателят не е давал съгласие да получава съобщения и обаждания за целите на директния маркетинг и реклама. Безспорно е, че наказаното лице не е получавало съгласие от сигналподателя за получаване на съобщения и обаждания за целите на директния маркетинг и реклама.

По настоящия казус, с разпита на самия сигналподател от СРС са събрани доказателства относно съдържанието на разговора, а самото осъществяване на

разговора се потвърждава и от наказаното лице.

Правилно първоинстанционния съд е приел, че административно - наказателното производство е образувано законосъобразно, съгласно чл. 36, ал. 1, във вр. чл. 37, ал. 1, б. „б“ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Актът за установяване на административното нарушение (АУАН) е съставен съгласно изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН и притежава установеното в чл. 42 от ЗАНН съдържание. АУАН е съставен в сроковете по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. НП е издадено въз основа на АУАН, срещу лице по смисъла на чл. 83, ал. 1 от ЗАНН, при спазване на процесуалните правила и съобразно материалния закон. НП съдържа всички изискуеми реквизити, уредени в чл. 57, ал 1 от ЗАНН.

Административнонаказващият орган (АНО) е посочил фактите и обстоятелствата, при които е извършено административното нарушение, като същите са подведени под нормата на чл. чл. 261, ал. 1, изр. 1, във вр. чл. 335 от Закона за електронните съобщения във вр. чл. 336 от ЗЕС. Това е гарантирало правото на жалбоподателя да разбере точно за какво нарушение е ангажирана отговорността му.

Не е нарушено правото на защита на наказаното лице, като АУАН и НП съдържат задължителните реквизити по ЗАНН, а от словесното описание на нарушението стават ясни фактите, при които е извършено то. СРС не е извършил процесуално нарушение, като е разпитал свидетел, който не е разпитван от АНО. Не е извършено и процесуално нарушение от СРС, като не е слушан запис от разговора, поради простата причина, че запис на разговора няма как да има, освен ако наказаното лице не извършва и незаконен запис на разговорите, без да е предупредил събеседника за извършването на запис на разговора /както е в случая/. Мобилните оператори не записват разговорите между абонатите си, а самите абонати в общия случай не записват собствените си разговори. Коего означава, че запис на разговора няма нито у мобилния оператор, нито у сигналподателя. Ако има запис у наказаното лице, то той е незаконен, доколкото не е предупредил лицето за извършването му. Законосъобразно СРС е приел, че не е налице и основание за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Всички възражения на касатора са неоснователни, а Решението на СРС е правилно и законосъобразно.

При този изход на спора на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв. по НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 143 от АПК.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.1 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2579/31.05.24 г. по НАХД № 17775/2023 г. на СРС,
НО, 97 състав.

ОСЪЖДА „СКАЙ ЛАЙН КЪМПАНИ“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за
регулиране на съобщенията 80 /осемдесет/ лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: